

Iz drevne homilije na Veliku i svetu subotu

„Što je ovo danas? Velika tišina na zemlji, velika šutnja i samoća, velika smirenost jer Kralj spava. Zemlja se prestrašila i zašutjela, jer je Bog u tijelu usnuo i probudio pomrle od početka svijeta. Bog je umro u tijelu i oživio podzemlje. Očito je najprije potražio praroditelja Adama kao izgublenu ovcu. Svakako je htio posjetiti one koji su živjeli u tami i smrtnoj sjeni. Sigurno je Bog i njegov Sin htio osloboditi zarobljenog Adama i s njim zarobljenu Evu.

Gospodin je ušao k njemu držeći pobjedni stijeg križa. Čim ga je ugledao praotac Adam, silno iznenađen udario se u prsi i uskliknuo svima: „Gospodin moj bio sa svima.“ Krist je Adamu odgovorio: „I s duhom tvojim!“ Uhvatio ga za ruku, podigao i rekao: „Probudi se ti što spavaš! Ustani od mrtvih jer te Krist rasvjetljuje! Ja sam Bog tvoj, a radi tebe sam postao tvoj sin. Radi tebe i radi ovih koji su tvoji potomci sada govorim i zapovijedam svima što su okovani: Izidite! A onima što su u tami: Nek vas Svjetlo obasja! A usnulima: Ustanite! A tebi zapovijedam: Probudi se ti što spavaš, jer te nisam za to stvorio da ležiš vezan u podzemlju. Ustani od mrtvih. Ja sam život mrtvima. Ustani, djelo ruku mojih! Ustani, sliko i priliko moja. Stvoren si sličan meni. Ustani, izidimo odavde! Ti si u meni a ja u tebi, jer smo jedna nedjeljiva osoba.

Radi tebe sam ja, Bog tvoj, postao sin tvoj. Radi tebe sam ja, Gospodin, uzeo oblik sluge. Radi tebe sam ja koji prebivam nad nebom došao na zemlju i čak pod zemlju. Radi tebe, čovjeka, postao sam kao bespomoćan čovjek ubrojen među mrtvace. Radi tebe koji si iz vrta istjeran ja sam u vrtu predan Židovima i u vrtu razapet.

Pogledaj kako mi je lice bilo radi tebe popljuvano zato da ti povratim onaj prvotni dar života. Pogledaj kako su mi obrazi bili zaušnicama bijeni. To sam podnio da tvoje nagrđeno lice obnovim prema svojoj slici.

Pogledaj kako su mi leđa izbičevana. To sam podnio da zbacim teret tvojih grijeha što pritište tvoja leđa. Pogledaj kako su mi ruke čavlima bile pričvršćene za drvo križa. To sam podnio za tebe koji si pružio svoju ruku prema zabranjenom drvetu.

Usnuo sam na križu i koplje je probolo bok moj radi tebe koji si u vrtu zaspao da od tvoga boka bude sazdana Eva. Moj je bok izliječio tvoj bok. To što sam na križu usnuo tebe će izvesti iz podzemnog sna. Moje je koplje zaustavilo oružje upereno protiv tebe. Ustani, idimo odavde! Neprijatelj te je istjerao iz raja zemaljskog. Ja te neću više povratiti u taj raj, nego ću te smjestiti na nebesko prijestolje. Udaljio te je od drva koje je slikovito predstavljalo život, a evo sada ja, koji sam Život, združujem se s tobom. Postavio sam kerubine da te poput sluga čuvaju, a evo sada će ti se kerubini klanjati slično kao Bogu.

Pripravno je kerubinsko prijestolje, nosači spremni čekaju, odaje su uređene, jela pripremljena, urešeni su vječni šatori i prebivališta, otvorene su riznice dobara, a nebesko te kraljevstvo čeka još prije postanka svijeta.“